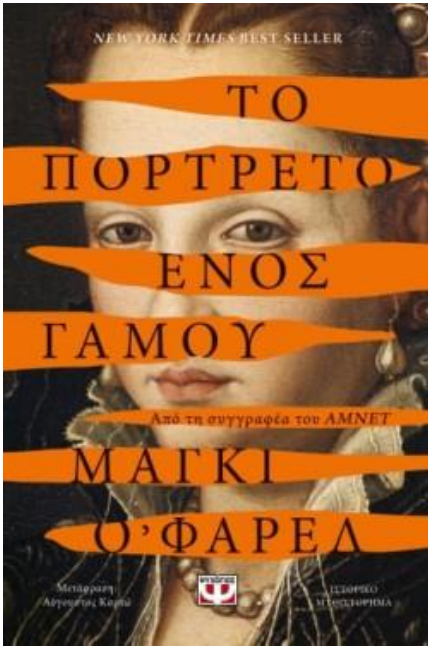

Μάγκι Ο' Φάρελ: «Με ενδιαφέρουν οι προσωπικότητες που παραμελήθηκαν από την Ιστορία»

Σε πρόσφατη συνέντευξή της, η συγγραφέας Maggie O'Farrell μίλησε στην Emma Levy του The Seattle Times για το μυθιστόρημά της με τίτλο «Το πορτρέτο ενός γάμου». Το βιβλίο κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις εκδόσεις Ψυχογιός σε μετάφραση Αύγουστου Κορτώ.

Επιμέλεια: **Book Press**

Το νέο μυθιστόρημα της Μάγκι Ο' Φάρελ εκτυλίσσεται στην Ιταλία, την περίοδο της Αναγέννησης. Πρωταγωνίστρια της ιστορίας είναι η Λουκρητία των Μεδίκων, μια μυστηριώδης προσωπικότητα για την οποία δεν γνωρίζουμε πολλά:

«Ξέρουμε πότε γεννήθηκε, ξέρουμε πότε μετακόμισε στη Φεράρα, και ξέρουμε πως πέθανε έναν χρόνο μετά από τη μετακόμισή της. Εκείνη την εποχή, υπήρχαν φήμες πως ο σύζυγός της την είχε δηλητηριάσει. Μερικοί ιστορικοί

πιστεύουν πως πράγματι δηλητηριάστηκε, κάποιοι άλλοι πιστεύουν πως πέθανε από φυσικά αίτια, αλλά σε κάθε περίπτωση, πέθανε έναν χρόνο μετά από τον γάμο της, και έκτοτε κυκλοφορούν φήμες για τον θάνατό της, κυρίως λόγω του διάσημου ποιήματος του Ρόμπερτ Μπράουνιν *Η τελευταία μου δούκισσα*».

Όπως και στο προηγούμενο μυθιστόρημά της, με τίτλο Άμνετ (μτφρ. Αύγουστος Κορτώ, εκδ. Ψυχογιός), έτσι και στο πρόσφατο βιβλίο της η συγγραφέας ενδιαφέρεται για τις προσωπικότητες που παραμελήθηκαν από την Ιστορία:

«Υποθέτω πως αυτό που με ενδιαφέρει είναι η ιστορία που κρύβεται πίσω από την Ιστορία. Με ενδιαφέρουν οι άνθρωποι των οποίων οι ιστορίες ξεχάστηκαν κατά κάποιο τρόπο. Αυτό είναι ένα μοτίβο που υπάρχει στο βιβλίο, γίνονται πολλές αναφορές στα προσχέδια γνωστών έργων. Όλοι ξέρουμε τα απίστευτα, διάσημα αριστουργήματα της Αναγέννησης, όπως τη Μόνα Λίζα. Αν κάνετε μια ακτινογραφία στον πίνακα, τότε θα διαπιστώσετε πως πίσω από την αινιγματική έκφρασή της κρύβεται αρκετή επεξεργασία, κρύβονται όλες οι υπόλοιπες εκδοχές της έκφρασης που δοκίμασε ο Ντα Βίντσι προτού καταλήξει στην τελική. Νομίζω πως έτσι είναι και η Ιστορία. Βλέπουμε την επιφάνεια, αλλά πίσω από την επιφάνεια, πίσω από τις γνωστές και διάσημες ιστορίες για τις μάχες, τους γάμους και τις νομοθεσίες, κρύβονται πολλές ακόμα αφηγήσεις».

Στη συνέντευξη, η συγγραφέας μίλησε για την εποχή στην οποία διαδραματίζεται η ιστορία της:

«Η ιδέα της συζυγοκτονίας δεν ήταν άγνωστη εκείνη την εποχή. Αν η γυναίκα σου σε ενοχλούσε για οποιονδήποτε λόγο, τότε μπορούσες απλώς να την εξαφανίσεις. Εφόσον ήσουν νομοθέτης, μπορούσες να κάνεις ό,τι ήθελες. Αυτό με τρομοκράτησε τόσο πολύ που

ήμουν σχεδόν βέβαιη πως η Λουκρητία πράγματι δολοφονήθηκε, αν και δεν μπορούμε να το γνωρίζουμε πλέον. Όμως, αυτό που γνωρίζουμε είναι πως οι σχέσεις μεταξύ της Αυλής της Φεράρας και της Αυλής της Φλωρεντίας, οι οποίες ήταν φιλικές όταν ο Αλφόνσο κι η Λουκρητία παντρεύτηκαν, ψυχράνθηκαν. Ο Αλφόνσο τοποθέτησε έναν κατάσκοπο στην Αυλή της Φλωρεντίας, και αυτό νομίζω πως είναι μια ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια. Ήταν ξεκάθαρα αγχωμένος για κάποιον λόγο».